

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu **Ing. L. bytom H.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Drieňová 22, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu v Košiciach č. B/2006/05570 zo dňa 6.12.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/14/2007 - 43 zo dňa 23.12.2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/14/2007 - 43 zo dňa 23.12.2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného - bývalého Krajského úradu v Košiciach, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. B/2006/05570 zo dňa 6.12.2006, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu v Trebišove č. A/2006/05367 zo dňa 31.8.2006 o zastavení konania **a)** o priestupku vyskytujúcim sa na viacerých úsekoch správy podľa § 21 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého boli obvinení J. a E. tým, že v ohlásení

drobnej stavby presne neuvedeného dňa v polovici roku 2005 podanom na Obecnom úrade H. úmyselne uviedli neúplné údaje; **b)** o priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42 ods. 1 zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol obvinený J., starosta obce H., tým, že písomnou odpoveďou zo dňa 17.7.2006 žalobcovi ako žiadateľovi odmietol sprístupniť v zmysle zákona o slobode informácií: kópiu žiadostí Obecného úradu H. o vydanie stavebného povolenia na stavbu „preložka NN siete“, kópiu žiadosti, ktorá bola podaná v roku 2006 spoločnému Stavebnému úradu v Sečovciach, kópiu žiadosti E., majiteľky firmy J. o odkúpení časti pozemku, kópiu žiadosti o preložku stĺpa elektrického vedenia, **c)** o priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42 ods. 1 zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol obvinený J., starosta obce H., tým, že písomnou odpoveďou zo dňa 29.6.2006 žalobcovi ako žiadateľovi odmietol sprístupniť v zmysle zákona o slobode informácií: kópiu žiadostí Obecného úradu H. zo dňa 1.3.2006 adresovanú VSE a.s. vo veci príločky existujúcej NN siete v obci H., kópiu vyjadrenia VSE a.s. k tejto žiadosti zo dňa 6.3.2006, a **d)** o priestupku proti poriadku v správe podľa § 46 zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol obvinený J., starosta obce H., tým, že nezriadením úradnej tabule obce H. sťažuje plnenie správy obce.

O trovách súdneho konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd s poukazom na ustanovenia § 72 a § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch konštatoval, že žalobca ako oznamovateľ nebol účastníkom konania o priestupkov podľa § 21 ods. 1 písm. b/ a § 46 zákona o priestupkoch, pretože subjektom, ktorý by bol konaním obvinených z priestupku ohrozený alebo porušený, je príslušný orgán štátnej správy alebo obec, a preto žalobca nemohol byť preskúmaným rozhodnutím správneho orgánu v uvedenej časti výroku ukrátený na svojich právach. Krajský súd ďalej poukázal na to, že zo znenia ustanovenia § 42a zákona o priestupkoch jednoznačne vyplýva, že žalobca ako navrhovateľ, na návrh ktorého bolo začaté konanie o priestupku podľa § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch, (ďalej len „navrhovateľ“) musí preukázať, že povinná osoba bola povinná mu informácie poskytnúť, pričom porušenie tejto povinnosti nemôže preukazovať iba svojím tvrdením, lebo správny orgán, ktorý priestupok prejednáva, nie je oprávnený vzhľadom na osobitnú úpravu v zákone č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“) sám rozhodnúť, či povinná osoba bola povinná informácie poskytnúť a v akom rozsahu, či poskytnuté informácie boli pravdivé alebo nepravdivé, nakoľko podľa ustanovenia § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií o tom rozhoduje nadriadený povinnej osoby; ak ide o rozhodnutie obecného úradu, je ním starosta obce, pričom rozhodnutie o odmietnutí žiadosti je preskúmateľné v súdnom konaní podľa ustanovení § 244 a nasl. O.s.p. Z uvedeného dôvodu považoval krajský súd stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 26.9.2005, na ktoré sa v preskúmanom rozhodnutí odvolával žalovaný a podľa ktorého je navrhovateľ povinný preukázať porušenie zákona zo strany páchatel'a priestupku na úseku práva na prístup k informáciám právoplatným rozhodnutím správneho orgánu alebo súdu,

za správne. Podľa názoru krajského súdu je nepochybné, že žalobca nepostupoval podľa zákona o slobode informácií pred tým, ako podal návrh na začatie konania o priestupku podľa § 42a zákona o priestupkoch, na základe čoho považoval rozhodnutie žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie o zastavení priestupkového konania, za zákonné. Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspechom žalobcu v súdnom konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a rozhodnutia správneho orgánu druhého stupňa ako aj prvého stupňa v častiach týkajúcich sa priestupku na úseku práva na prístup k informáciám a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, a aby uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy súdneho a priestupkového konania. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právnych predpisov a nedostatočne zistil skutkový stav. S poukazom na ustanovenie § 42a zákona o priestupkoch a ustanovenia § 3 ods. 1, § 12, § 18 ods. 2, § 21a ods. 1 zákona o slobode informácií mal žalobca za to, že nečinnosťou alebo vyhotovením písomného rozhodnutia neobsahujúceho všetky náležitosti rozhodnutia, dochádza k spáchaniu priestupku fyzickou osobou, ktorá koná v mene povinnej osoby, pričom aj porušením povinnosti z nedbanlivosti pri poskytovaní informácií dochádza ku spáchaniu priestupku. Uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia žalovaného a aj prvostupňového správneho orgánu považuje za nezákonné a stanovisko Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zo dňa 26.9.2005, z ktorého žalovaný vo svojom rozhodnutí vychádzal, za nesprávne, v rozpore s ustanoveniami zákona o slobode informácií, zákona o priestupkoch, ako aj správneho poriadku. Poukázal na to, že povinná osoba (obec) ani prvostupňový správny orgán nezverejnil vyššie označené stanovisko tak, ako im to ukladá § 5 ods. 1 písm. e/ zákona o slobode informácií, a o jeho existencii sa žalobca prvýkrát dozvedel až z preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Žalobca ďalej namietal, že odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového aj druhostupňového správneho orgánu nie je v súlade s ustanovením § 42a zákona o priestupkoch ani § 21a zákona o slobode informácií, ktoré mu ako navrhovateľovi neukladajú povinnosť preukázať porušenia zákona zo strany páchatel'a priestupku výlučne buď právoplatným rozhodnutím správneho orgánu alebo súdu.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zotrváva na svojom stanovisku uvedenom vo svojom písomnom vyjadrení k predmetnej žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa

zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva.

Odvolací súd zastáva názor, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného postupoval v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami O.s.p. upravujúcimi správne súdnictvo.

Podľa názoru odvolacieho súdu je správny záver prvostupňového súdu, že správny orgán pri rozhodovaní vychádzal z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a dospel k správnym právnym záverom.

Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplynulo, že dňa 10.7.2006 podal žalobca návrh na začatie konania o priestupku podľa § 42 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorý odôvodnil tým, že podal dňa 24.6.2006 Obci H., ktorú zastupuje starosta J., žiadosť o poskytnutie informácie podľa zákona o slobode informácií, ktorou požiadal, o kópiu žiadosti Obecného úradu H. vo veci preložky NN siete adresovanú VSE, a.s. a o vyjadrenie VSE, a.s., avšak starosta obce H. v odpovedi na žiadosť listom zo dňa 29.6.2006 uviedol, že obec žiadané písomnosti nevlastní, pretože stavebné povolenie ani ohlásenie sa nevyžaduje, pričom však žalobca vychádzajúc z listu VSE zo dňa 20.6.2006 mal informáciu o tom, že požadované dokumenty existovali. Obvodný úrad v Trebišove, odbor všeobecnej vnútornej správy, po prejedaní veci vydal rozhodnutie dňa 31.8.2006 č. A/2006/05367, ktorým podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch zastavil konanie okrem iných aj o priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 42 ods. 1 zákona o priestupkoch, zo spáchania ktorého bol obvinený J. ako starosta obce H., ohľadne ktorého v odôvodnení konštatoval, že konanie obvineného J. starostu obce H., nenaplnilo znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 42a priestupkového zákona. Bývalý Krajský úrad v Košiciach, odbor všeobecnej vnútornej správy, rozhodnutím č. B/2006/05570 zo dňa 6.12.2006 zamietol odvolanie žalobcu proti vyššie citovanému rozhodnutiu Obvodného úradu v Trebišove a toto rozhodnutie potvrdil vychádzajúc aj zo „Stanoviska Ministerstva vnútra Slovenskej republiky k aplikácii § 42a zákona o priestupkoch“ vydaného dňa 26.9.2005, podľa ktorého je povinnosťou navrhovateľa, ktorý podáva návrh na začatie konania o priestupku, preukázať, že skutočne došlo

k priestupku na úseku práva na prístup k informáciám, a to buď právoplatným rozhodnutím správneho orgánu alebo súdu.

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu považuje odvolací súd za správny záver vyvodený žalovanými správnymi orgánmi a potvrdený krajským súdom, že žalobca skutok, opísaný navrhovateľom, nenapĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku podľa § 42 ods. 1 zákona o priestupkoch.

Priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin (§ 2 ods. 1 zákona o priestupkoch).

Skutková podstata priestupku na úseku práva na prístup k informáciám je zakotvená v ustanovení § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch, podľa ktorého **priestupku sa dopustí aj ten, kto vedome vydá a zverejní nepravdivé, neúplné informácie, kto poruší povinnosť určenú osobitným predpisom, 3a) alebo ten, kto vydaním rozhodnutia alebo vydaním príkazu, alebo iným opatrením zapríčini porušenie práva na sprístupnenie informácií. (V poznámke pod čiarou k bodu 3a/ je uvedený § 15 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách.)**

Podľa § 76 ods. 1 písm. a/ zákona o priestupkoch správny orgán konanie o priestupku zastaví, ak sa v ňom zistí, že skutok, o ktorom sa koná, sa nestal alebo **nie je priestupkom.**

Ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v priestupkovom konaní preukázané, že skutok, ktorý opísal vo svojom návrhu žalobca, a ktorý mal byť priestupkom obvineného starostu obce H. na úseku práva na prístup k informáciám, naplnil skutkovú podstatu priestupku ustanovenú v § 42a ods. 1 zákona o priestupkoch. Žalobca nebol rozhodnutím o zastavení konania o priestupku ukrátený na svojom subjektívnom práve na informácie, nakoľko mal možnosť zákonným spôsobom sa domáhať svojich práv v správnom konaní v zmysle zákona o slobode informácií, prípadne mal možnosť podať na súd žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, pokiaľ by mal za to, že je nezákonné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu preto stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov, pričom odvolanie žalobcu nepovažuje za dôvodné, nakoľko námietky v ňom uvedené sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci a nie sú také, s ktorými by sa už nevysporiadal krajský súd v napadnutom rozsudku. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, a preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p., nakoľko žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 17. februára 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth